

rigiseisusfed 8. Jürri ku pãwaks Augsburgi
linna kofko, juurt rigifoggodust piddama.

Kahhe asja pãrrast piddi seãl nou petama. Teine se, kuidã Turgide wasto, kes
sel aial hopis wãggewamad ollid kui meie
pãiwil, ùhhes nous seista ja panna; teine
se, et need lahkumissed, mis pũhha usfo õppe-
tusse pãrrast ollid tousnud, ärraleppitada.

Keisri mõtted ja noud ei olnud kũl mitte
ùsna selged ja kohtlased egga õige kindlad.
Ta ei tahtnud kũl Lutterusse usforahwast
mitte jãrsko allarõhhuda, egga ristifoggo-
dusse wiggadusfed keif koggoni parranda-
matta jãtta, egga ka Paawstile woimust
anda. Uggã olli Keisri meel sest wãgga
pahha, et Saksama sũddamikkud wũrstid,
kelle Pea temma olli, ollid julgenud ommast
peast uut usko tõsta, ja usi seãduesi tehha.
Mõllemad ta tahtis korrãga allandada
Paawsti ja wũrstid; ning kui se nou tem-
mal olleks korda lãinud, siis isse ùht suurt
firrikowannematte koggodust kofkokutsuda,
ja seãl ùht teist ristifoggodusse wigga ärra-

parrandada, nenda iggãviddi keif woimust
ennese kãtte pãrrides. Ommeti piddi ta sed-
da omma nou sallaja piddama, egga woind
mitte wãggise lãbbiaida, sest et karta olli,
et Prantsosid ja Turgid ehk peagi jãlle
temma kaela peãle tulleksid.

Keiser witis paljo aega teel Augsburgi
linna tulles, nenda et se mãratud pãaw
ùllelãks, ilma et temma rigifoggodussele
olleks tulnud. Kui Kuurwũrst walmistas
Augsburgi minnema, siis ta kãskis keifis
firrikuttes palwet piddada, et Jummal sed-
da rigifoggodust wõttaks õnnistada, ning
nende sannade peãle jutlust tehha: Uggã-
ũks kes mind tunnistab innimeste
ees, sedda tahhan ka minna tunnis-
tada omma Isã ees, kes taewas
on. Matt. 10, 32. Teie minnes ollid
ka monned usfoõppetajad temma seltsis, kui
on Lutterus, ja temma armas sõbber ja ab-
imees Melanhton. Uggã Lutterus ei toh-
tind mitte Augsburgi minna, waid jãi Ro-
burgi lossi peãle, et ta Kuurwũrsti liggi